antifa kallithea

αντιφασιστική έκδοση δρόμου#15

μοιράζεται χέρι με χέρι σε σχολεία, δρόμους, πλατείες

Γενάρης 2017

1NTЯO

για ηλεκτρονική επικοινωνία: antifa.kallithea@yahoo.com
βρες μας στο δίκτυο: antifakallithea.wordpress.com

Εμείς που γράφουμε αυτό εδώ το έντυπο είμαστε άντρες και γυναίκες, διάφοροι είμαστε φοιτητές, άλλες δουλεύουμε και άλλες όχι. Όλοι μας έχουμε όμως ένα κοινό, τριγυρνάμε σ' αυτές τις γειτονιές και αντιλαμβανόμαστε τη σαπίλα της κοινωνίας μας, ο καθένας με τον τρόπο του. Άλλοι είμαστε μετανάστες δεύτερης γενιάς και τραβάμε ζόρια με τα χαρτιά μας. Άλλοι δουλεύουμε σε σκατοδουλειές και έχουμε σιχαθεί ολόψυχα το αφεντικό μας. Άλλες δε γουστάρουμε τη ματσίλα του κάθε ελληναρά. Και όλοι μαζί μισούμε τους μπάτσους και τους φασίστες όσο μισούμε το ελληνικό κράτος και τα δολοφονικά του σχέδια. Όσο λοιπόν το κράτος μας ζητάει τη συναίνεσή μας στα σχεδιά του, άλλο τόσο πρέπει και μεις από τη μεριά μας να φτύνουμε κατάμουτρα όσους το στηρίζουν. Γιατί, όχι, δεν έχουμε κανένα κοινό με όσους ανησυχούν για το μέλλον της πατρίδας τους, αντιθέτως μας χωρίζουν πολλά. Γιατί εμείς καταλαβαίνουμε πως τα σχέδια του ελληνικού κράτους στρέφονται πρώτα και κύρια εναντίον μας, στοχεύουν την τάξη μας. Με τους όλο και περισσότερους ένστολους που μας πηγαίνουν από εξακρίβωση σε εξακρίβωση, με όλα τα παραμύθια περί ελλαδίτσας και τις πατριωτικές μαλακίες, εμείς δεν ψηνόμαστε μία. Γι' αυτό και για άλλους τόσους λόγους το λέμε και το ξαναλέμε, η ελλάδα να πεθάνει να ζήσουμε εμείς.

[Antifa κομμάτι στην είσοδο της Καλλιθέας]

Μας λένε ότι η πόλη είναι τα μνημεία της. Τα μουσεία και τ' αγάλματά της. Λέμε εξαρτάται. Λέμε ότι η ιστορία δεν τελειώνει ποτέ. Λέμε ότι η πόλη φτιάχνεται και ξαναφτιάχνεται. Δρόμο το δρόμο, τοίχο τον τοίχο, πλατεία την πλατεία. Λέμε ότι η πόλη συμβαίνει μέσα από μάχη. Είμαστε μέρος αυτής της μάχης. Είμαστε πολλές, είμαστε παντού, είμαστε antifa.

ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ
(ντούρου ντούρου στην πλατεία Κουμουνδούρου)

Τα τελευταία δύο χρόνια, οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις έχουν μπει για τα καλά στην ζωή μας και στην ζωή των μεταναστών εργατών. Προσφέροντας «ανθρωπιστικό» έργο, οργανώνουν την διαχείριση -των κλεισμένων σε στρατόπεδα συγκέντρωσης- μεταναστών και συμβάλλουν στην υποτίμηση τους. Όλα αυτά προωθώντας μια δράση, η οποία, αντίθετα με το όνομα τους είναι βαθιά κρατική και έχει συγκεκριμένο σχέδιο.

Παράλληλα με την ανάληψη εξουσίας από την κυβέρνηση Σύριζα, ξεκίνησε μια αλλαγή της εικόνας της διαχείρισης των έγκλειστων μεταναστών. Ο πυρήνας της συνεχίζει να είναι ίδιος: η παρανομοποίηση κι η υποτίμηση της εργασίας του συγκεκριμένου κομματιού της εργατικής τάξης. Για να ακριβολογούμε, επειδή το κράτος μας τώρα πια «είναι αριστερό», πλέον δε χωράνε μόνο μπάτσοι και καταστολή στα hot spot γιατί “δε γίνεται εμείς οι αριστεροί να βαράμε τους μετανάστες”. Εδώ λοιπόν βρίσκεται η ιδέα των ΜΚΟ. Οργανώσεις που δεν είναι κυβερνητικές, όπως λένε, με σκοπό να βοηθήσουν, έρχονται να προστεθούν δίπλα στους μπάτσους, με στόχο να εξισορροπήσουν την εικόνα της βίας και παράλληλα να αναλάβουν ένα μεγάλο κομμάτι της οργάνωσης και λειτουργίας των στρατοπέδων συγκέντρωσης, αποκτώντας ένα διπλό ρόλο. Από την μία να προσφέρουν ανθρωπιστικό έργο, καλύπτοντας τα σχέδια του κράτους και από την άλλη, να συνεχίσουν την καταγραφή και την επιτήρηση των μεταναστών εργατών.

Οι ΜΚΟ, έχοντας μια ακτίνα δράσης που εκτείνεται σε ό,τι μπορεί να φανταστεί κανείς, αναλαμβάνουν όλο και περισσότερες ευθύνες μέσα στο

πλαίσιο λειτουργίας των στρατοπέδων συγκέντρωσης, από την σίτιση και την περίθαλψη, μέχρι την ψυχολογική υποστήριξη και την εκπαιδευτική διαδικασία των μεταναστών. Έχοντας στους κόλπους τους ένα διευρυμένο ανθρώπινο δυναμικό, από επαγγελματίες ανθρωπιστές, πτυχιούχους κοινωνιολόγους, ψυχολόγους, μέχρι γιατρούς και καθηγητές, διαθέτουν την απαραίτητη τεχνογνωσία, για να φέρουν εις πέρας το φοβερό τους έργο. Να συνεχίσουν να καταγράφουν τους μετανάστες, πείθοντας μας παράλληλα πως είναι εκεί για να συνδράμουν επειδή «πονάει η ψυχή τους» να βλέπουν εξαθλιωμένους ανθρώπους. Είναι γι' αυτό που σε αρκετές περιπτώσεις κάνουν την δουλειά των μπάτσων, καλύτερα από τους ίδιους τους μπάτσους. Γιατί δεν έχει μόνο ξύλο, όπως είπαμε υπάρχει κι αυτό αν χρειαστεί, αλλά έρευνες για το ποιος είναι πρόσφυγας και ποιος μετανάστης, ποιος έχει ψυχολογικά και ποιος όχι, αν οι μετανάστες είναι υγειονομική βόμβα η όχι. Ταυτόχρονα, παράλληλα με τον ρόλο που έχουν αναλάβει στην εσωτερική λειτουργία των κέντρων κράτησης, έχουν ακόμα ένα σημαντικό σκοπό να επιτελέσουν. Την διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και την αξιοποίηση ενός σεβαστού κομματιού της κοινωνίας. Άνεργοι πτυχιούχοι, κοινωνιολόγοι ή ψυχολόγοι, γόνοι της μεσαίας τάξης, που τώρα με την κρίση δεν βρίσκουν διέξοδο, γιατί καλές δουλειές και ιδέες δεν υπάρχουν ή σιχαμένοι επαγγελματίες ανθρωπιστές, οι οποίοι είναι διατεθειμένοι να κάνουν τα πάντα για να ανέλθουν κοινωνικά και να αποκτήσουν ένα καλό βιογραφικό και έναν καλό μισθό, βρίσκουν πρόσφορο έδαφος στις ΜΚΟ, εκεί όπου καμιά καλή ιδέα δεν πάει χαμένη και παίρνεις και κρατική επιχορήγηση. Κάπως έτσι, ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, αποκτάει υλικά συμφέροντα, πατώντας επάνω στην ζωή ενός άλλου κομματιού.

Για την διαχείριση των μεταναστών, είναι γνωστό πως το ελληνικό κράτος, λαμβάνει κάθε χρόνο πολλά εκατομμύρια ευρώ σε κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτές οι ροές χρημάτων, διανέμονται από τις αρμόδιες αρχές, σε όσους αναλαμβάνουν αυτές τις δουλειές. Έτσι στις ΜΚΟ, καταλήγει ένα μεγάλο μερίδιο των κρατικών κονδυλίων για την διαχείριση των μεταναστών, με σκοπό να συνεχίζουν απρόσκοπτα την δουλειά τους. Βλέπουμε τις ΜΚΟ εχθρικά, γιατί αντιλαμβανόμαστε, ότι όχι μόνο είναι βαθιά κρατικές οργανώσεις, αλλά γιατί η θέση τους σε αυτό το πεδίο είναι σημαντική. Διαχειρίζονται τους μετανάστες εργάτες σύμφωνα με τα σχέδια του Ελληνικού κράτους και παίρνουνε λεφτά γι αυτό. Γιατί έχουν λόγο και ρόλο επάνω στην ζωή του πιο υποτιμημένου κομματιού της εργατικής τάξης. Γιατί υπάρχουν στην ελληνική κοινωνία, μέσα και έξω από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Γιατί είναι κρατικοί λειτουργοί και ρατσιστές.

ΓΙΑ ΛΑΜΗ ΜΑΣ
ΚΑΝΟΥΝ ΨΙΤ! ΨΙΤ!
ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ,
ΓΥΝΑΙΚΕΣ κ, ΓΑΤΕΣ
ΚΟΙΝΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΜΑΣ ΛΕΝΕ "ΠΗΓΑΙΝΕΙΣ ΚΑΠΟΥ ΚΟΥΚΛΑ;" ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝΩΜΕΝΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΝΟΥΚΛΑ!

Σήμερα η Ράνια δεν μπορούσε να κοιμηθεί. Σκεφτόταν. Από το πρωί φάνηκε πως θα πήγαινε η μέρα. Δεν είχε φύγει ακόμα από το σπίτι, όταν ο πατέρας της άρχισε να της φωνάζει για την καινούρια της φούστα. «Καλά έτσι θα πας στο σχολείο; Είναι πολύ κοντή! Δεν είναι κόσμια πράγματα αυτά»...

Μέσα στο λεωφορείο γινόταν χαμός από κόσμο. Ζέστη, ίδρωνε. Λίγο πριν φτάσει στη στάση της, ένιωσε ένα χέρι πάνω της. Γύρισε ξαφνιασμένη και κοίταξε τον τύπο που στεκόταν δίπλα της. Το χέρι τραβήχτηκε. Η Ράνια δαγκώθηκε και δε μίλησε. Τι να πει; Είχε τόσο κόσμο, ίσως να έγινε καταλάθος. Δεν το πίστευε. Αλλά, σε τόσο στριμωξίδι, ποιος θα την πίστευε;

Το μάθημα ήταν βαρετό. Στο διάλειμμα τσακώθηκε με ένα συμμαθητή της. Αυτός είχε χάσει το κινητό του κι έλεγε πως «του το είχε κλέψει η Αλβανίδα». Η Ράνια είχε θυμώσει, ωστόσο χάρηκε όταν ο Δημήτρης πήρε το μέρος της στον καυγά. Με το Δημήτρη ήταν ερωτευμένη αλλά δεν είχε βρει ακόμα το κουράγιο να του το πει. Μετά το σχολείο, πήγαν βόλτα με τους φίλους της.

Έπρεπε να αλλάξουν στέκι, γιατί στην πλατεία που κάθονται συνήθως τώρα υπήρχαν μπάτσοι και ζητούσαν χαρτιά. Τα δικά της ήταν εντάξει προς το παρόν, αλλά ένα παιδί από την παρέα είχε καθυστερήσει την ανανέωση. Κι εξάλλου, δεν είχαν όρεξη για ανάκριση. Στο διάολο. Κάθισαν κι άρχισαν να φτιάχνουν στίχους. Ο καθένας έφτιαχνε από έναν. Της άρεσε αυτό το παιχνίδι. Ένιωθε καλά εκεί, ήξερε πως την καταλαβαίνουν.

Είχε σκοτεινιάσει και γύριζε σπίτι. Την ακολουθούσε ένα αμάξι. «Κούκλα πας κάπου; Να σε πετάξουμε; Είσαι πολύ όμορφη». Ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Ύψωσε με μίσος το μεσαίο δάχτυλο. Αμέσως το «κούκλα» έδωσε τη θέση του στο «πατσαβούρα». «Εμείς φταίμε, μωρή, που σου κάναμε και κοπλιμέντο»! Η Ράνια δεν το γούσταρε το «κοπλιμέντο». Μήπως έφταιγε η φούστα που ήταν κοντή; Αναρωτήθηκε πόσα μέτρα ύφασμα αρκούν για να κρύψει όλες τις ταυτότητές της: Της γυναίκας, της μετανάστριας, της τύπισσας με την εργατική καταγωγή που ασφυκτιά μέσα στην πόλη... Ίσως να μην την ξαναφορούσε. Με μια δεύτερη σκέψη όμως ήξερε πως το πρόβλημα είναι αλλού. Είναι καθημερινό, υπαρκτό και απόλυτα υλικό. Βρίσκει άμεση έκφραση στο πρόσωπο όλων εκείνων που «δεν-είναι-φασίστες-ρατσιστές-σεξιστές-αλλά...» Και ήξερε πως στη γειτονιά της υπάρχουν μαλάκες. Οι οποίοι δε χρειάζονται καμία ενδυματολογική αφορμή για να είναι μαλάκες.

ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

antifa youth block > Τζιτζιφιές > Δεκέμβρης Ι6

Χαιρετισμοί στ' αδέρφια μας σε όλες τις γειτονιές! Ετούτοι εδώ ξηγήθηκαν πάτημα μέσα στη μούρη των ναζί. Οι σβάστικες που έβαψαν τα κασιδιαράκια, σβήστηκαν στα καπάκια και η τάξη αποκαταστάθηκε. Τζιτζιφιές μεριά. Respect από μας!

3 on 3 basket tournament + hip hop set under the bridge > Μοσχάτο > Δεκέμβρης 16 > από τους boavista (hip hop team)

"Στο BOAVISTA είμαστε αντιφασίστες/στριες, αράζουμε σε πάρκα και πλατείες, τα λέμε. Γουστάρουμε το χιπ χοπ με τους όρους μας. Αντιφασιστικό, αντισεξιστικό, στο δρόμο και στις γειτονιές, μακριά από τα μαγαζιά και τις μαφίες τους, να είναι από εμάς για εμάς. [...] Είναι ο τρόπος μας να την παλεύουμε σε αυτή την κοινωνία. Ο τρόπος μας να δείξουμε ότι δεν είμαστε μόνοι".

(απόσπασμα από το κείμενο που μοίραζαν οι BOAVISTA)

Οι 400 αντιφασίστες κι αντιφασίστριες που διαδηλώσαμε στις 12 Νοέμβρη είχαμε διώξει από το μυαλό μας την «εξαρτημένη Ελλάδα». Δεν απαιτούσαμε «εθνική ανεξαρτησία». Δεν υιοθετούσαμε την εικόνα του ελληνικού κράτους που, όπως μας έλεγαν στο σχολείο, «δεν έχει διεξάγει ποτέ επιθετικό πόλεμο». Είχαμε ξεχάσει την «ψωροκώσταινα», το «ανάδελφο έθνος», τα «δίκαια των κυπρίων αδελφών», τη «Βόρειο Ήπειρο», την «τουρκική επιθετικότητα», τα «πετρέλαια» και τις «υφαλοκρηπίδες», την ΑΟΖ και τις «τουρκικές παραβιάσεις στο Αιγαίο».

Διαδηλώσαμε ενάντια στο ελληνικό κράτος, τον μιλιταρισμό του και τα σχέδιά του για την Ανατολική Μεσόγειο.

Διαδηλώσαμε ενάντια στον πόλεμο και δηλώσαμε ότι δεν πολεμάμε για κανένα στρατό, καμία σημαία, κανένα θεό, καμιά πατρίδα, κανέναν αφέντη.

Διαδηλώσαμε ενάντια στα καπιταλιστικά έθνη κράτη και την παγκόσμια σύγκρουση αναμεταξύ τους, όπως αυτή διεξάγεται εδώ και πάνω από είκοσι χρόνια.

Περιγελάσαμε τις θεωρίες της εξάρτησης, τις θεωρίες με τις «τρόικες» και τα «μνημόνια»! Το ελληνικό κράτος έχει τα δικά του συμφέροντα, τα δικά του σχέδια, και είναι όλα εναντίον μας!

Σιχαινόμαστε τον πατριωτισμό, δεξιό και αριστερό, δεν πάμε στον στρατό, μισούμε το ελληνικό κράτος και τα σχέδιά του!

ΙΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΕΘΝΙΚΑ ΠΛ

κέντρο της Αθήνας > Νοέμβρης

ΛΑΝΗΤΙΚΑ > antifa διαδήλωση στο
16 > από το autonome antifa

ΠΕΝΤΕ ΡΗΤΟΡΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΜΗ ΡΗΤΟΡΙΚΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΥΡΙΔΗ

Στις αρχές του Σεπτέμβρη που μας πέρασε ένας γείτονάς μας δολοφονήθηκε μέσα στην πολυκατοικία του από ένα μπάτσο. Ο δολοφόνος μπάτσος, επίσης ένοικος της πολυκατοικίας, λογόφερε με τον δολοφονημένο και τον δολοφόνησε. Μετά από τέσσερις μήνες, ελάχιστα περισσότερα έχουμε μάθει για το γεγονός, πράγμα που μας κάνει να υποθέτουμε ότι το πράγμα πάει για κουκούλωμα, όπως άλλωστε συμβαίνει με κάθε αντίστοιχη περίπτωση. Για να μην το ξεχάσουμε και μεις οι ίδιοι σκεφτήκαμε να απευθύνουμε στον εαυτό μας και σε όποιον μας διαβάζει πέντε γενικές ερωτήσεις κι ύστερα να προσπαθήσουμε να τις απαντήσουμε από μόνοι μας. Αν η πραγματικότητα σας φαίνεται περίεργη, δε φταίμε εμείς – φταίει που ζούμε σε μια ρατσιστική κοινωνία!

Ερώτηση 1: Γιατί ποτέ κανείς δεν έμαθε το όνομα του δολοφονημένου;
Απαντήσεις:
α) Άμα ψάξεις στο google σίγουρα θα το βρεις. Στο ίντερνετ υπάρχουν τα πάντα.
β) Στο ίντερνετ υπάρχουν τα πάντα, εκτός απ᾽ αυτά που δε θέλουν οι μπάτσοι να υπάρχουν.
γ) Γιατί χέστηκαν όλοι για το δολοφονημένο, «ρωσοπόντιος δεν ήταν»;

Σωστές απαντήσεις β και γ. Ακόμη και σήμερα ο δολοφονημένος γείτονάς μας έχει μείνει στην ιστορία των δημοσιευμάτων ανώνυμος, τρανή απόδειξη ποιοι νεκροί επιτρέπεται να μένουν στην ιστορία και ποιοι είναι προορισμένοι να τους τρώει η μαρμάγκα.

Ερώτηση 2: Ντάξει το όνομα δεν το μάθαμε. Μάθαμε όμως τίποτα άλλο για το δολοφονημένο;
Απαντήσεις:
α) Ήταν σεσημασμένος για «ναρκωτικά και ληστείες».
β) Βάραγε τη γυναίκα του.
γ) Ήταν «ομογενής» από χώρα της πρώην ΕΣΣΔ
δ) Άκουγε δυνατά μουσικά

Σωστές απαντήσεις α,β,γ και δ. Λυτοί και δεμένοι βάλθηκαν να μας πληροφορήσουν πόσο «παλιάνθρωπος» ήταν ο δολοφονημένος, πόσο «ενοχλούσε τη γειτονιά», πόσο έφταιγε ο ίδιος για τη δολοφονία του. Εν τέλει, πόσο καλό έκανε ο μπάτσος που τον έφαγε.

Ερώτηση 3: Γιατί ποτέ κανείς δεν έμαθε το όνομα του δολοφόνου;
Απαντήσεις:
α) Άμα ψάξεις στο google σίγουρα θα το βρεις. Στο ίντερνετ υπάρχουν τα πάντα.
β) Στο ίντερνετ υπάρχουν τα πάντα, εκτός απ' αυτά που δε θέλουν οι μπάτσοι να υπάρχουν.
γ) Γιατί οι μπάτσοι κάνουν πάντα πλάτες στους δικούς τους, αφήνουν το πράγμα να ξεχαστεί κι ύστερα κάνουν τα αδύνατα δυνατά να μας πείσουν ότι το όπλο «εκπυρσοκρότησε».

Σωστές απαντήσεις β και γ. Ακόμη και σήμερα ο δολοφόνος μπάτσος έχει μείνει στην ιστορία των δημοσιευμάτων ανώνυμος, τρανή απόδειξη της αστυνομικής ισχύος και της εξουσίας τους να μας σκοτώνουν, χωρίς καν να μαθαίνουμε το όνομά τους.

Ερώτηση 4: Ντάξει το όνομα δεν το μάθαμε. Μάθαμε όμως τίποτα άλλο για το δολοφόνο;
Απαντήσεις:
α) Ήταν καλό παιδί.
β) Δεν είχε δώσει ποτέ δικαιώματα.
γ) Ο Ρωσοπόντιος του επιτέθηκε με μαχαίρι.
δ) Κατέστρεψε τη ζωή του (τη δική του, όχι του δολοφονημένου – είπαμε ο δολοφονημένος στα τέτοια μας)

Σωστές απαντήσεις α,β,γ και δ. Οι μπάτσοι ποτέ δε φταίνε. Οι μπάτσοι ρισκάρουν τη ζωή τους κάθε μέρα απέναντι σε κακοποιούς. Οι μπάτσοι είναι παιδιά του λαού. Και φυσικά, οι μπάτσοι δεν πυροβολούν ποτέ – απλώς το όπλο τους εκπυρσοκροτεί, κάτω από συνθήκες για τις οποίες δε φταίνε.

Ερώτηση 5: Και μας τι μας νοιάζει;
Απαντήσεις:
α) Δε μας νοιάζει.
β) Μας νοιάζει.

Σωστή απάντηση β. Οι φίλοι των μπάτσων, οι μπάτσοι οι ίδιοι και οι φασίστες (στη σπάνια περίπτωση που αυτές οι ιδιότητες δεν ταυτίζονται) όταν λένε ότι δε νοιάζονται εννοούν ότι γουστάρουν τέτοιες δολοφονίες. «Γιατί καθαρίζει ο τόπος από τα παράσιτα». Οι μπάτσοι και οι φίλοι τους μας μισούν, εχθρεύονται την εργατική τάξη και την κουλτούρα μας, αν είχαν τη δυνατότητα θα μας πυροβόλαγαν όλους κι όλες. Κι αντίθετα: στην ιστορία του δολοφονημένου γείτονά μας, όσοι δεν είμαστε φασίστες, βλέπουμε την κατάληξη μιας βίας που λίγο πολύ μας σημαδεύει όλους: είναι τ' αφεντικά που ξεσαλώνουν πάνω στις ζωές μας, είναι οι μπάτσοι που μας τραμπουκίζουν στο δρόμο, είναι οι ναζί που έχουν μετατραπεί σε αξιοσέβαστη πολιτική δύναμη. Το να μην αφήνουμε τέτοιες δολοφονίες να ξεχαστούν είναι μια πράξη αντίστασης. Εκ πρώτης όψεως για λογαριασμό του ανώνυμου γείτονά μας, αλλά στην πραγματικότητα για λογαριασμό όλης της τάξης μας.

IT'S THE SOUND OF THE METROPOLIS

Antifa λέξεις και σελίδες. Κυκλοφορούν χέρι με χέρι σε σχολεία, πλατείες και σε βιβλιοπωλεία της πόλης.

ANTIFA ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΑ

Αποκτήστε τα στέλνοντας μέηλ στο antifa.kallithea@yahoo.com

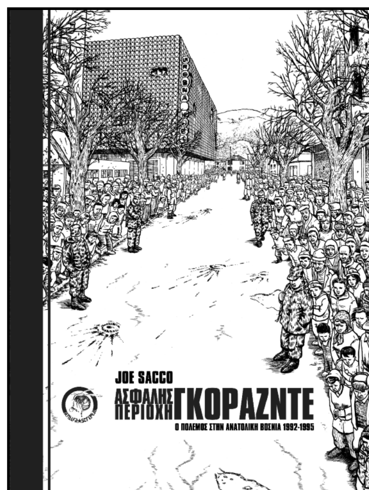

ANTIFA#54

Ο βασικός μας σκοπός είναι η διατήρηση ζωντανής της αντίθεσης στο ελληνικό κράτος, ο πόλεμος στον εθνικισμό, δεξιό και αριστερό. Αυτό που μας τρομάζει πάνω απ' όλα δεν είναι οι όλο και πιο έντονες συζητήσεις περί πολέμου, αν και τις βρίσκουμε και αυτές αρκούντως τρομακτικές. Αυτό που μας τρομάζει πάνω απ' όλα είναι η επιστροφή στο 1992, τότε που το ελληνικό κράτος διοργάνωνε φασιστικά συλλαλητήρια, η αριστερά εξυμνούσε «τον κόσμο που σηκώθηκε από τον καναπέ του» και εμείς δεν είχαμε ούτε τι να πούμε ούτε τι να κάνουμε. Όχι γιατί δεν υπήρχαν «καλές ιδέες»· αλλά γιατί δεν υπήρχαν οργανωτικές δομές που να τις γεννούν και να τις καθιστούν συλλογικό κτήμα.

Δείτε περισσότερα στο
www.antifascripta.net

ΑΣΦΑΛΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗ ΓΚΟΡΑΖΝΤΕ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΒΟΣΝΙΑ 1992-1995

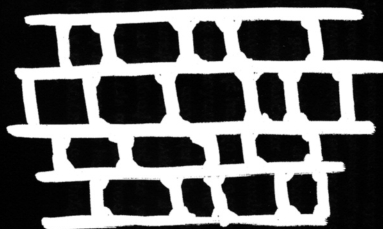
Στο Γκοράζντε είδα ανθρώπους στο μεταίχμιο: απ' τη μια έτρεμαν στην ιδέα ότι ένας πόλεμος μπορεί να ξεσπούσε στα μέρη τους ξανά κι απ' την άλλη ζούσαν με την ελπίδα ότι ίσως, αλλά απλά και μόνον ίσως, τα όπλα να σιγούσαν κι ότι η ζωή θα βάδιζε ξανά το δρόμο της, με μικρά αλλά σημαντικά βήματα. Για λόγους που έχουν να κάνουν με την προσωπική μου οπτική, η στιγμή που είχα καταφτάσει ήταν εξόχως αποκαλυπτική.

Δείτε περισσότερα στο
www.antifascripta.net

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ
ΕΝΑ ΣΠΡΕΫ

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ
ΕΝΑΣ ΤΟΙΧΟΣ

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ
ΑΝΤΙFA ΣΥΝΘΗΜΑ

ΘΕΛΟΥΜΕ
ΑΛΒΑΝΟΥΣ ΣΥΜΜΑΘΗΤΕΣ,
ΠΑΚΙΣΤΑΝΟΥΣ ΓΕΙΤΟΝΕΣ
ΚΑΙ ΚΛΩΤΣΙΕΣ
ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

ΤΩΡΑ ΒΓΕΣ
ΚΑΙ ΚΑΝΕ
ΤΗΝ ΠΟΛΗ
ΑΝΤΙFA